

anlæg at rense sig for den Anklage, der er fremsat. Hvad gjorde Justitsministeren nu? Han lod ganske rolig disse Ord staa, han ønskede ikke for megen Omtale af dem. Han gaar en helt anden Vej. Han gaar samme eller en lignende Vej som overfor „Middagsposten“, da der fremkom Kritik af Forhold, hvis nærmere Omtale og Udvikling han nødigt saa. Den højt-ærede Justitsministers Svoger, Museumsdirektør Møllerup, gik til den formentlige Forfatter af Artiklen og truede ham til at undlade Fortsættelsen deraf. Ikke blot Justitsministerens Svoger, men ogsaa Embedsmændene satte sig i Bevægelse. Birke-dommeren i Nordre Birk, Valeur, og Justitsraad Friis, Førstefuldmægtig i Nordre Birk, som jeg har omtalt, satte sig i Bevægelse — jeg er parat til at fremføre troværdige, ubestridelig gode Vidner derfor — og anstillede Undersøgelser for at komme paa Spor efter, hvorfra denne Artikel stammede, og hvorfra denne Artikels Forfatter havde sin Viden. Dette er en ejendommelig Praksis, at Landets Justitsminister, naar der rejses en offentlig Beskyldning imod ham af højst graverende Art, saa ikke anlægger Sag og renser sig offentlig ved Sagsanlæg, men derimod underhaanden lader dels en Slægtning og dels Embedsmænd sætte sig i Bevægelse for at standse videre Omtale af Sagen. Der kom heller ikke mere frem, det er blevet ved disse 6—7 Linier. Men de staa den Dag i Dag uimodsagte; den Dag i Dag staar det uimodsagt og ubestridt fra Justitsministerens Side, at han har ladet en Mand, Justitsraad Friis, der ordnede et Laan for ham, udnævne til Ridder af Dannebrog og har udnævnt hans Svigersøn til Borgmester i Nykøbing

Formanden: Gentagelse af, hvad der staar i Bladene, behøves vist ikke.

Borgbjerg: Nej, jeg tror ogsaa, jeg har sagt tilstrækkeligt (*Ellinger*: Justitsraad Friis's Udnævnelse til Ridder af Dannebrog skete i 1896!). Ja, det ærede Medlem for Frederiksberg (*Ellinger*) husker ganske rigtig, men Justitsraad Friis blev tillige Dannebrogsmænd, det er det, Forfatteren siger til; der er altsaa en Fejl paa et Punkt, hvad der altsaa nu er paatalt — om man for øvrigt vil kalde det en Fejl. Jeg skal nu fremdrage nogle Detailler, der vise, at Forfatteren har Ret, at det virkelig forholder sig saaledes. Der kastes for øvrigt ogsaa ved hele denne Affære et ret ejendommeligt Lys over Forholdene

rundt omkring paa vore Birkekontorer, saa ogsaa i denne Henseende kan den Kritik af Administrationen, jeg her har fremdraget, have sin Interesse, ikke blot overfor Justitsministerens Person, men ogsaa som sagt over for Birkekontorerne — og det med Rette.

Justitsraad Friis har en i og for sig lille Stilling, normeret til 1200 Kr., men har ikke desto mindre efter sin egen Opgivelse 30,000 Kr. aarlig. Han er altsaa en meget formaaende Mand, ogsaa i økonomisk Henseende. Han har gennem flere Aar staaet i Forretningsforbindelse med Justitsministeren, solgt Grunde for ham kontant — af Ministerens Grunde ved Hyldegaardsvej. Han naaede den Stilling, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) forleden Dag kaldte den højeste Værdighed, man kan naa i dette Land, nemlig at blive Fuglekonge, indførte Justitsministeren paa Skydebanen og var med at stifte Forretningsforbindelser mellem ham og afdøde Etatsraad Køhler. Han var altsaa en meget formaaende Mand. Nu er det ganske rigtigt, at han var tillige med til, som der staar i den Artikel, at ordne et Laan for Justitsministeren i Sommeren 1904 paa et Tidspunkt, der i økonomisk Henseende var meget kritisk for Justitsministeren, da han skulde betale Renter af et stort engelsk Laan, som han havde gjort i Sommeren 1901 forud for det saakaldte Systemskifte. Det var som sagt et meget kritisk Tidspunkt for Ministeren, og man forstaaer meget vel . . .

Formanden: Jeg antager dog, at de fleste Medlemmer ville finde, at hvis alle private Affærer skulde saadan gaas igennem baade for Ministres og Folketingsmænds Vedkommende, blive vi aldrig færdige. (Hør! Hør!)

Borgbjerg: Formanden opfordrede mig selv forleden Dag til at fremsætte Beviser.

Justitsministeren (*Alberti*): Jeg finder det meget interessant.

Borgbjerg: Det har jeg ikke tvivlet noget Øjeblik om, ikke noget Øjeblik, at Justitsministeren fandt det interessant.

Jeg tror, det vil være ganske nødvendigt til Belysning af Justitsministerens Administration at gennemgaa hans private Økonomi. Jeg har henstillet til Tinget at tage Initiativet til at nedsætte en parlamentarisk Undersøgelseskommission til at